

תהרו חשש, תלדו קש. ישעי לגיא

איר טראָגט שפּריי, וועט איר געבערן שטרוי.

בהמה) ואע"פ שכבר נתנו על המטה, לא מספיק! עד שישים עליו כר=סדין, או אם כבר ייחדם למאכל בהמה, ועתה שם אותם על המטה, אז

יכול לטלטלו בידו. והא דתנן מפנין אפילו ד או ה קופות של תבן, צ"ל במיוחדים למאכל בהמה(ויותר נראה שתבן שאני מקש)

גם אפשר לעשות כוורת של קש [ובזמנינו אפשר לראות הרבה קש בהצגות של halloween]

אין לערב בין מספוא / חציר [מצמיח חציר לבהמה] / שחת לבין תבן. מספוא היא hay. עיקר מאכל

בהמות הטהורות, היא חציר=עשב השדה, ירק השדה יש בו מזון יעיל ותקין וערך תזונתי גבוה. וכשא"א להם לרעות בשדה ולאכול עשבים לחים, מאכילין להם hay. אשר נאסף בקיץ מאת פני השדה ויש בהם ירק אחוז גבוה ומאכילין אותו בחורף (ומוסיפין קצת תבן כאמור לעיל)

לבן הציע ליתן תבן ומספוא (כמי שאומר אתן לך לאקשען ובשר!) כשפתח ראובן את שקו נתן מספוא לחמורו. וכן כשהובאו האנשים ביתה יוסף נתן מספוא לחמוריהם.

חידון שבוע: מה שכיח יותר ע"פ בשבת או עשרה בטבת בע"ש? (תשובה בשבוע הבאה) אפשר לשלוח התשובות ל weeklygilyon@gmail.com

מה זה קש או תבן? מוזכר פעמים רבות בתנ"ך, פרעה גזר על ישראל: אתם לכו קחו לכם תבן מאשר תמצאו --- ויפץ העם בכל ארץ מצריים לקושש קש לתבן.

מתחילה היה פרעה מספיק להם תבן (הפסולת שנשאר אחר הדישה - חוץ מן המוץ אשר תדפנו רוח- והם גבעול היבש של החטה ועליו) וכדיי לתקן לבנים חזקים, צריכים לערב בהחמר קצת תבן, עכשיו יקחו להם "קש" stubble והיא מה שנשאר בשדה אחר הקצירה בין תלוש בין מחובר, לקושש "קש" שיהא במקום ה"תבן" שניתן להם בעבר

בקיצור: קש ותבן היינו הך, והחילוק רק באופן ה production. כנראה

שחשש מוזכר בישעי' היא עוד פחות ערך מקש, והמשל: אים תהרו "חשש" איזה וולד כבר אפשר לצפות ממנו? לא יותר מקש!!

אפשר להשתמש בהם לצורך הסקה, וזה כירה שהסיקוה בקש ובגבבא(היא מספוא או שחת עי' להלן) גם לצורך שכיבה או לצורך מאכל בהמה הגם שאין ערך תזונתי כל כך, מועיל לעיכול המזון (כעין פייבער שאנחנו אוכלין)

במשנה שנינו קש שעל גבי המטה לא ינענעו בידו אלא בגופו, כי בזמן המשנה עיקר תשמיש הקש היתה לצורך הסקה (לא לשכיבה או למאכל